

Beločrnske narodne pesmi.

(Zapisal v Podzemlju J. Barlè.)

1.

Rasti, rasti trava deteljina
Žela te bo dekle gizdava,
Kaj nažela, to pred konjce dala,
Jejet, jejet, moj'ga brat'ca konjci,
Pojdete na daljnje pote.
Čez tri gore, gore so visoke,
Da ne more ptica preleteti;
Čez tri vode, vode so globoke,
Da ne more riba préplavati.

2.

Kmetič je zbiral štivrico
Je jo zbiral leto dan,
Pa mu je zmanjkal jen krajcar sam.
„Dobro jutro, žlahtni gospod!
Donesel sem vam štivrico.
Zbiral sem jo leto dan,
Pa mi je zmanjkal jen krajcar sam.
Al' mi ga čedo¹⁾ šenkati,
Al' me čedo čakat, zanj:
„Ja ga ne čo šenkati
Nit' te ne čo čakat zanj!“
Gospod pokliče valpote,
Odpelje v ječo kmetiča.
Kada je minol leto dan,
Zmisil se je valpot nanj;
Šel je povedat gospodu,
Da je minol leto dan,
Kar je bil kmetič v ječo djan.
„Hodi pogledat' v ječico,
Če oni kmetič še živi,
Al' pa so bele ga kosti!“
Valpot odprl je ječico,
Iz ječe zletel bel golob,
Kmetiča bele so kosti.
Po ganjku grejo kozliča dva,
Kozliča dva, hudiča dva.
Ta prvi gre po valpota,
Ta drugi pa po gospoda.
Oj krajcar, krajcar majhen gnar,
Ki grejo dve duše v pekel zanj.

3.

Ustal sem rano pred zorjo
Išel sem pred štacunico,
Da se malo ohladim.

1) Čo, čedo = hočem, hočjo.

Sestal sem mlado devojčico
Po vrtu šetajočo se.
V roki nesla grojzda dva,
V jeni zelen rožmarin.
Daj ga, daj, devojčica,
Da ga malo podišim,
Oj dala bi ti rožmarin,
Pa sem močno žalostna.
Včeraj sem se zaročila,
K' ne b' se rada b'la.

4.

Pastiri ovčice pasejo,
Kaj se rajši ovčice pasejo.
Pastirici pod bukvo sedejo,
Pa malo juž'no jedejo.
Mimo gre jen majhen fant:
„Bog vam žegnaj, pastirček!“
Pastirici ga poprašajo:
„Oj kam greš, kam greš, majhen
fant?“
Pastircem fant odgovorí:
„Ja grem na ohcet k materi.
Imela troje je otrok,
Je jena hitila v morjé,
A drugo v bistro je vodó.
Mene je hit'la v zelen log.
Oj, vetri so me njihali,
Angelci so me spižali,
Marija me povijala.“
Prišel na ohcet k materi:
„Oj Bog vam žegnaj, svatovi,
Le vam, svatovi, mami ne!“
Poprašajo ga svatovi:
„Katero tvoja mati je?“
„Oj, mama je nakrancana.“
Svatovi se prestrašijo.
Nevesta pravi, govorí:
„Pred mano vdere s'naj prepad,
Ce sem ja tvoja mati res!“
Fantiček ji pa govorí:
„Oj, vi ste mama treh otrok,
Ste jeno hitili v morjé,
A drugo bistro ste vodó.
Mene ste hit'li v zelen log.
Oj vetri so me njihali,
Angelci so me spižali,
Marija me povijala.“

5.

Dobro jutro, mamica
Kje je vaša Barica?
Barica doma leži,
Pri njenem srcu zdravlja ni:
Ura bije polnoči,
Barica mrtva že leži.
Štir' dekliči pridejo,
Barico preoblečejo;
Štir' dekliči pridejo
Barico na dilco denejo;
Štir' fantiči pridejo,
Barico v trugo denejo;
Štir' fantiči pridejo,
Barico na rame denejo,
Na britof jo donešejo,
Z zemljo jo zagrnejo.
Dva duhovna prideta,
Bari grob požegnata.
Truplo bo počivalo,
Duša pojde v sveto nebo.

Škopec meni loja da
Ja loj Bogu dam.
Bog meni nalije
Dve latvici mleka.
S čim ste ga meli?
Z mačkino čapico.
Kadi je ta čapica?
Na polici, merici.
Kadi je ta polica?
Oganj jo pogorel.
Kadi je ta oganj?
Bujica¹⁾ zalila.
Kadi je ta bujica?
Travica zarasla.
Kadi je ta travica?
Ovčica popasla.
Kadi je ta ovčica?
Vuk jo je odnesel.
Kadi je ta vuk?
Skril se je za grmek.
Kadi je ta grmek?
Sikir'ca ga posekla.
Kadi je sekir'ca?
Kovač jo razkoval.
Kadi je ta kovač?
Črvi so ga sneli.
Kadi so ti črvi?
Kokoti²⁾ jih pozobali.
Kadi so ti kokoti?
Svati jih pojeli.
Kadi so ti svati?
Prošli so po mlado.
Kadi je ta mlada?
Skrila se je v slamico
Kakor miš v jamico.

Svatovske pesmi.

I. Kádi¹⁾ je mlada²⁾?

Grličica grče,
Petar konja drče.
Petar podaj palico,
Da ubijem grlico!
Meni grla³⁾ soli da,
Ja sol škopcu⁴⁾ dam.

¹⁾ Kádi = kje.²⁾ Mláda = nevesta.³⁾ Grla = grlica.⁴⁾ škópec = oven.¹⁾ Bujica = budournik.²⁾ Kókot = petelin.

Književni glasnik.

Knjige družbe sv. Mohorja za 1. 1894.

Letos so izšle te-le knjige, katere dobé udje kmalu v roke.

1. Zgodbe sv. pisma I. snopič. Slovencem priredil in razložil dr. Frančišek Lampe. Str. 96. — 2. Krščansko devištvo. Nauki, vzgledi in molitve za dekleta. Spisal Anton Martin Slomšek. Str. 393. — 3. Umna živinoreja. I. knjiga. Slovenskim gospodarjem v pouk popisal Franjo Dular. Kako se domača živila zdrava ohrani. Str. 204. — 4. Naše škodljive rastline v podobi in besedi. III. snopič. Opisal Martin Cilenšek. Str. 159. — 5. Slovenske Večernice.

48. zvezek. Str. 143. — 6. Koledar družbe svedega Mohorja za navadno leto 1895.

Dijaški koledar za navadno leto 1895.
IV. Uredil in založil Anton Zagorjan, knjigar.
Cena 60 kr.

Glasba.

Slovenske pesmi za štiri moške glasove.
Zložil in slavnemu pevskemu društvu „Nabrežina“ udano poklonil H. Volarič. Op. 10. Cena 85 krajcarjev. Naroča se pri skladatelju v Deninu (Duino).